

Nr 128.

Av herr **Sterne**, om upphävande av tullen å smör.

Tullen på smör tillhör en av de rubriker i tulltaxan, varom de flesta torde vara ense om att anse såsom överflödigt, emedan smörtullen numera inte kan anses i ringaste mån motsvara ens protektionisternas uppfattning av dylika tullar såsom ett skydd för en inhemsk näringsgren. Endast en överblick av siffrorna för export och import av smör under de senaste åren säger oss, att den inhemska smörproduktionen fått ett så glädjande uppsving, att smörproducenterna själva väl knappast kunna ha något att invända mot den onödiga tullsatsens borttagande. Under den senaste femårsperioden visar export och import följande siffror:

År	Export	Import i kg.
1907	17,339,618	679,687
1908	18,157,629	125,023
1909	19,215,484	180,758
1910	21,749,956	93,147
1911	22,175,688	155,597

Under år 1911 utfördes för 46,790,702 kronor natursmör och importerades för 272,295 kronor. Exportöverskottet visar alltså i kronor för detta år i runt tal 46 $\frac{1}{2}$ miljoner.

Dessa siffror giva vid handen, att denna tull är som skydd betraktad onödig och i den mån den ställer sig hindrande i vägen för de fattigaste konsumenterna i vissa delar av landet att erhålla ett billigt utländskt natursmör även direkt skadlig. På anförda skäl får jag därför föreslå,

att Riksdagen ville besluta borttaga tullen på smör (Tulltaxan 138).

Stockholm den 25 januari 1913.

Axel Sterne.

Nr 129.

Av herr **Olsson** i Järnsida, *om skrivelse till Kungl. Maj:t angående ändringar i 13, 19 och 25 §§ i förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt.*

I kungl. förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt den 28 oktober 1910 § 13 stadgas:

»Såsom tillgångar skola icke upptagas: möbler, husgeråd och andra inre lösören, som äro avsedda för skattskyldigs och hans familjs personliga bruk».

Med tanke på vilka stora förmögenheter som kunna vara nedlagda i inre lösören och då jag ur ingen synpunkt kan finna det försvarbart, att dessa skola undgå beskattning, då vidare en skärpning i denna riktning icke för de mindre bemedlade kan få någon avsevärd betydelse, så anser jag, att jämväl inre lösören för den skattskyldiges och hans familjs personliga bruk böra upptagas såsom tillgångar.

Samma förordning § 19 mom. 2 stadgar: »Skattskyldig, vilkens taxerade belopp icke överstiger 6,000 kronor, äger vidare erhålla ned-sättning i det taxerade beloppet med 100 kronor för varje av honom på grund av försörjningsplikt underhållet barn, vars ålder vid början av det år, taxeringen sker, understiger 15 år. För barn, som självt åtnjuter inkomst, äger dock skattskyldig tillgodonjuta avdrag, allenast såvida och i den mån barnets inkomst understiger 100 kronor». Moment 4 sista punkten stadgar vidare: »Inkomst- och förmögenhetsskatt för det sålunda utförda beloppet utgår efter den procent, som enligt 18 § gäller för det taxerade beloppet i sin helhet.»